

**DIECÉZNÍ CHARITA
BRNO**

Sborník ke konferenci Diecézní charity Brno

JSEM CARITAS...

6. dubna 2011 v Brně

pod záštitou Mons. Vojtěcha Cikrleho

Program

Velký konferenční sál při Kanceláři veřejného ochránce práv, Údolní 39, Brno

14:00–14:10	Zahájení Oldřich Haičman , ředitel DCHB
14:10–14:25	Úvodní slovo o poslání DCHB Mons. Vojtěch Cikrle , biskup brněnský
14:25–14:35	Proces tvorby hodnot, vize a veřejného závazku DCHB Michal Novotný , zástupce ředitele DCHB pro rozvoj a kvalitu služeb
14:35–15:05	Proces tvorby vize a strategického plánování ve firmách František Hroník , Motiv P
15:05–15:30	Mise, vize, hodnoty Slovenské katolické charity Katarína Rašlová , Slovenská katolícka charita - Bratislavská arcidiecézna charita
15:30–16:00	Přestávka, Coffee break – Sansimon, Kavárna Anděl – tréninkové pracoviště pro lidi s mentálním postižením Brno
16:00–16:10	Caritas Internationalis (Filmová projekce) Marie Sandlerová , zástupkyně ředitele DCHB pro ekonomiku
16:10–16:30	Prezentace výsledků – Hodnoty DCHB Mons. Josef Zouhar , prezident DCHB, Petr Konzal , zástupce ředitele DCHB pro komunikaci
16:30–16:45	Prezentace výsledků – Veřejný závazek DCHB Diana Tuyet-Lan Kosinová , vedoucí oddělení komunikace s veřejností DCHB
16:45–17:15	Prezentace výsledků – Vize DCHB Oldřich Haičman , ředitel DCHB
17:15–17:30	Prostor pro dotazy – shrnutí/závěr Leoš Zatloukal a Kateřina Zouharová – moderátoři diskuze

Obsah

Textová část

Úvodní slovo k poslání Diecézní charity Brno (DCHB) <i>Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský</i>	str. 4
Proces tvorby hodnot, veřejného závazku a vize DCHB <i>Mgr. Michal Novotný, zástupce ředitele DCHB pro rozvoj a kvalitu služeb</i>	str. 5
Hodnoty DCHB <i>Mons. Josef Zouhar, prezident DCHB,</i> <i>Mgr. Petr Konzal, zástupce ředitele DCHB pro komunikaci a technickou podporu</i> - průvodní slovo otce prezidenta k hodnotám v Etickém kodexu Charity ČR - výstupy ze setkání s pracovníky oblastních Charit (OCH) - závěr a rozhodnutí z koncepční porady vedení OCH	str. 6
Veřejný závazek DCHB <i>Mgr. Diana Tyuet-Lan Kosinová, vedoucí oddělení komunikace s veřejností DCHB</i> - výstupy ze setkání s pracovníky OCH - závěr a rozhodnutí z koncepční porady vedení OCH	str. 10
Vize DCHB <i>Ing. Mgr. Oldřich Haičman, ředitel DCHB</i> - formulovaná vize DCHB	str. 14
Dokumentární spot Caritas Internationalis – Charitní rodina <i>Ing. Mgr. Marie Sandlerová, zástupkyně ředitele DCHB pro ekonomiku</i> - překlad titulků	str. 15

Dokumentace

Prezentace přednášejících

1. **Úvodní slovo o poslání DCHB** – Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský
2. **Proces tvorby hodnot, vize a veřejného závazku DCHB** – Michal Novotný, zástupce ředitele DCHB pro rozvoj a kvalitu služeb
3. **Proces tvorby vize a strategického plánování ve firmách** – František Hroník, Motiv P
4. **Mise, vize, hodnoty Slovenské katolíckej charity** – Katarína Rašlová, Bratislavská arcidiecézna charita
5. **Hodnoty DCHB** – Mons. Josef Zouhar, prezident DCHB, Petr Konzal, zástupce ředitele DCHB pro komunikaci a technickou podporu
6. **Veřejný závazek DCHB** – Diana Tuyet-Lan Kosinová, vedoucí oddělení komunikace s veřejností DCHB
7. **Vize DCHB** – Oldřich Haičman, ředitel DCHB

Úvodní lovo k poslání DCHB

Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský

Milé sestry, milí bratři, milí pracovníci Charity,

jsem rád, že se s vámi mohu opět setkat. Často se za vás modlím, abyste zvládali svou práci, a především své poslání. A právě o vašem poslání bych měl dnes mluvit. O poslání Diecézní charity Brno, které zní: **služba milosrdné lásky církve bližnímu svému v nouzi bez ohledu na jeho příslušnost k rase, národnosti, vyznání.** Proč zní právě takto?

Poslání Diecézní charity Brno má hluboké historické kořeny. Stojí na základech milosrdenství jako podstaty církve. Vychází z obrazu a vzoru nového chápání vztahu k trpícímu člověku, které vidí křesťanství v osobě Ježíše Krista. „*Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení; a přišli jste za mnou. Skutečně, říkám vám: Co jste udělali pro jednoho z těchto mých nejneopatrnějších bratrů; pro mne jste udělali.*“ (Mt 25,34-36)

Milosrdenství vůči potřebným, které cítíte, se objevovalo již v historii v životě řady lidí **jako životní poslání.** Vzory pro Charitu je možné nalézt již ve středověku – sv. Ludmila, sv. Zdislava, sv. Anežka, sv. Hedvika, sv. Alžběta. Zastavil bych se však u **zakladatele moderního pojetí charitativní činnosti a patrona Charity sv. Vincence z Pauly,** který žil v letech 1581–1660. Nenapsal žádnou knihu ani příručku, ale byl prvním, kdo lásku toužící pomáhat potřebným institucionalizoval, a tak umožnil lépe využít individuální schopnosti každého, kdo byl ochotný ke službě potřebným.

Z návrhů reflexe pracovníků na oblastních Charitách jsem si všiml zejména těchto vašich podnětů:

- „**milosrdná láska**“ – vypustit/nahradit (působí, že nemáme jasně hranice)
- „**milosrdná láska**“ – dát až na konec, působí hodně palčivě
- „**milosrdná láska**“ – nepokrývá vše, co DCHB dělá, nelze tímto spojením Charitu definovat
- vypustit „**bližnímu v nouzi**“ – nesrozumitelné, nahradit „všem lidem“
- „**služba**“ – nahradit „pomoc“
- z poslání není cítit šířkost Charity – je nutné ho rozšířit, nestojí rovnýma nohama na zemi a nepokrývá celou síť
- poslání formulovat, aby se dalo naplňovat, v praxi nerealizovatelné
- poslání nahradit veřejným závazkem
- neaktuální, společnost je někde jinde
- Charitu a církev veřejnost chápe jako jedno – v poslání upravit
- „církev“ – vypustit – je jasné že DCHB je součástí církve

Věřím, že jste své připomínky formulovali uvážene. Co však s onou milosrdnou láskou?

Již více než 2000 let je milosrdná láska stále aktuální apel a myslím si, že je i pro současnou Charitu nezbytným vodítkem. Milosrdná láska zní možná starosvětsky, ale **její modernost tkví právě v nadčasovosti a stále aktuálnosti.** I díky tomu je Charita viditelným a respektovaným nástrojem církve k pomoci druhým.

Děkuji vám proto, že svou práci vykonáváte s láskou a pro druhé a uskutečňujete své poslání nejen slovy, ale i skutky.

Děkuji vám také, že jste prošli touto reflexí, a mohli si tak lépe uvědomit, co poslání Charity skutečně znamená.

Proces tvorby hodnot, veřejného závazku a vize DCHB

Mgr. Michal Novotný, zástupce ředitele DCHB pro rozvoj a kvalitu služeb

Na úrovni Diecézní charity Brno vznikla v prosinci 2009 potřeba definovat její směr a oblasti dalšího působení. Na základě této potřeby vedení DCHB (ředitel DCHB, zástupce ředitele pro ekonomiku, zástupce ředitele technické podpory a komunikace, zástupce ředitele pro rozvoj a kvalitu služeb, vedoucí PR oddělení) realizovalo setkání zaměstnanců v jednotlivých oblastních Charitách. Pracovníci se tak prostřednictvím řízené moderace vyjadřovali k tématům „poslání, hodnoty, veřejný závazek a vize organizace“.

Od dubna do září 2010 tak probíhal sběr všech podnětů a zřídil se i webový prostor pro vzájemné sdílení těchto témat. Získané podněty se od října 2010 zpracovávaly a analyzovaly. Souhrnné výsledky k jednotlivým tématům se pak v prosinci 2010 představily na koncepční poradě ředitele DCHB za účasti všech ředitelů OCH, na které byl přítomen i otec prezident Mons. Jan Zouhar, a následně byl dán prostor k připomínkování.

V lednu 2011 dochází k vytvoření formulace Vize DCHB, která přihlíží ke Strategickému plánu DCHB, k podnětům, které vzešly od zaměstnanců jednotlivých oblastních Charit v rámci setkávání, k podnětům od zřizovatele DCHB, Rady DCHB a k podnětům z Biskupské konference zabývající se směřováním Charity Česká republika. Vize, kde základním tématem je učící se organizace, vztah ke zřizovateli, vztah k náplni služeb, vztah k veřejnosti, vztah k pracovníkům a dobrovolníkům a vztah k donátorům a dárčům, byla představena v březnu 2011 na poradě ředitele DCHB, Rady DCHB, následně prostřednictvím ředitele DCHB uvedena v život v rámci realizace konference „Jsem caritas...“ a představena všem pracovníkům.

Od roku 2011 bude probíhat upevňování hodnot a vize v činnosti pracovníků, a to prostřednictvím začlenění vize do Strategického plánu DCHB. Aktualizace vize a její vyhodnocení proběhne v roce 2016.

Hodnoty Diecézní charity Brno

Mons. Josef Zouhar, prezident DCHB

V Etickém kodexu Charity Česká republika jsou hodnoty citovány ve čtyřech základních pojmech: PRAVDA, SVOBODA, SPRAVEDLNOST a LÁSKA (str. 9).

Myslím si, že hodnoty, které jsou uvedeny v kodexu, plně dostačují, aby nám ukázaly velikou a záslužnou činnost charitní práce. Máme-li těchto hodnot dosáhnout, musíme také my být osobně pravdivými, svobodnými, spravedlivými, laskavými.

Slova pravda, svoboda, spravedlnost, láska nacházíme v různých obměnách na stránkách Bible. Nemusíme tedy hledat žádná další slova, abychom byli dobrými a poctivými učedníky Ježíše Krista a abychom také naplňovali poslání charitní práce správným způsobem.

PRAVDA – PRAVDIVOST

Starý zákon zahrnuje do svých nejzákladnějších pokynů také přikázání „**Nepromluviš křivého svědectví proti bližnímu svému.**“ (Ex 20,12; Dt 5,20) Příběh chlípných starců, kteří křivě svědčili proti nevinné Zuzaně a byli zásahem mladého Daniela usvědčeni a potrestáni smrtí, ukazuje, za jak závažné zlo bylo křivé svědectví považováno. Kdo zfalšováním pravdy ohrožoval bližního v jeho existenci, pohrdal tím nejen Božím tvorem, ale i Bohem samotným, a stavěl se tak mimo Boží smlouvu.

Nový zákon je ještě citlivější pro hodnotu pravdivosti. Pro Ježíše je hlavním hříchem a kořenem veškerého morálního zla farizejské pokrytectví. Všechny hříchy odsuzuje, avšak jen příležitostně, když na to přijde řeč. A nejen že pranýřuje farizeje, že jim předhazuje jejich hřích do očí, ale má potřebu o něm mluvit i v jejich nepřítomnosti a varovat před ním své učedníky. Farizejské pokrytectví je zhoubné jako kvas ... proto Ježíš varuje své učedníky před farizejským kvasem (srov. Lk 12,1-7). Tolikrát slyšíme v evangeliu Ježíše pronášet slova velice tvrdá a nevybíravá, adresovaná právě farizejům, které viní z překrucování pravdy a nazývá obílenými hroby. Ježíš žádá jasnou, prostou a pravdivou řeč: „Ano – ano, ne – ne.“ (Mt 5,37) A Pavel mezi pokyny pro křesťany žádá: „**Nechte lhaní a každý mluve se svým bližním pravdu. Patříme přece všichni k sobě jako údy.**“ (Ef 4,25)

SVOBODA

je bezpodmínečný předpoklad lidského jednání.

Za mnohé výroky ve Starém zákoně, kde se jasně vyhláší lidská svoboda, můžeme uvést alespoň tři. Hospodin napomíná Kaina: „Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout!“ (Gen 4,7) V Kainovi je tendence ke zlu, on ji však není nevyhnutelně vydán, aniž by byl zbaven možnosti vzepřít se a konat pravý opak, dobro. Druhé místo se nachází na konci Mojžíšových napomínání lidu před vstupem do zaslíbené země: „Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i prokletí, zvol si tedy život!“ (Dt 30,19) A nejzřetelnější místo nacházíme (Sir 15,14-15): „On sám na počátku stvořil člověka a ponechal mu možnost vlastního rozhodování, chceš-li, můžeš plnit přikázání“. Pro Starý zákon je tedy nepochybné, že člověk může **svobodně volit mezi dobrem a zlem. To neznamená libovůli, takže by bylo jedno, co zvolí. Dobro a zlo nejsou totéž, existuje jasný závazek konat dobro.** Člověk je schopen se pro ně rozhodnout svobodně.

Téma svobody se v Novém zákoně vyskytuje především v Pavlových listech. Pavel však o svobodě pojednává ne jako moralista, mluví o svobodě ne ve spojení s morálkou, ale s tématem vykoupení. Pavel chápe křesťanskou svobodu především jako svobodu od hříchu. Křesťan už mu není zaprodán (Řím 7,14), není jeho otrokem (Řím 6,20), nemá ho nad sebou jako pána: „Hřích už nad vámi nebude panovat.“ (Řím 6,14) Křesťan je osvobozen, aby mohl konat vůli Boží, je osvobozen ke konání dobra.

Svoboda křesťana nedává možnost svévole, ale dává mu možnost sloužit: „Nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni k druhým.“ (Gal 5,13) Pavel také prohlašuje, že křesťan je osvobozen od zákona, tedy od židovského morálního kodexu. Člověk osvobozený od Zákona není bezzákonný, ale je vázán Kristovým zákonem, který spočívá v lásce k bližnímu: „Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův!“ (Gal 6,2)

Svoboda jako závazek.

Lidská svoboda je svoboda stvořená, a tedy ne absolutní. Kdo chce překračovat všechny danosti a zákony světa, nezažívá obvykle vzrůst svobody, ale její definitivní ztrátu. Překročené meze žádají svou daň (riskování v dopravě). Konečným bodem ve výchově ke svobodě bude její správné zacílení. Vodítkem nám může být opět Bible. **Bible chápe svobodu jako úkol a závazek, člověk není svobodný pro sebe, ale pro službu.**

SPRAVEDLNOST (kardinální ctnost)

Je trvalá vůle udělit každému jeho právo. **Znamená to neupírat nikomu prostředky k jeho seberealizaci, na něž má právo.** Spravedlnost se může týkat obecného dobra celé společnosti (spravedlnost zákonná), dobra části společnosti (spravedlnost sociální) nebo dobra celé rodiny národů (spravedlnost mezinárodní). Může se týkat dobra jedince, které mu přiznává společnost, nebo dobra jedince vůči dobru druhého jedince. Svatý otec Benedikt XVI. se ve své encyklice „Bůh je láska“ zamýšlí nad spravedlností především v článcích 26–29, str. 35–42. Dovolím si krátkou citaci z článku 28, kde se mluví o budování spravedlivého sociálního a státního uspořádání, jehož prostřednictvím by se každému dostávalo toho, co mu přísluší, představuje základní úkol, s nímž se musí stále znovu potýkat každá nová generace. Jelikož se jedná o politický úkol, nemůže to být bezprostřední úloha církve. Protože to však je zároveň **prvořadý lidský úkol**, církev má povinnost prostřednictvím očisťování rozumu a etické formace poskytovat svůj vlastní příspěvek k tomu, aby se požadavky spravedlnosti stávaly srozumitelnými a politicky uskutečnitelnými.

LÁSKA (teologická ctnost vlitá – vnitřně proměňuje a pozdvihuje přirozenou schopnost k nadpřirozené činnosti)

Láska ve Starém zákoně vyjadřuje **vztah Boha k lidu a vztah lidu a jednotlivce k Bohu**. Je to otcovská láska Boží k patriarchům (Izrael je můj prvorozený syn). Týká se však i potomků patriarchů, národa jako celku a jednotlivce. Požadavek lásky ze strany lidí je vyjádřen v klasickém textu Slyš Izraeli (Dt 6, 4-5). Požadavek lásky je totální – člověk má Boha milovat celou silou. Někteří proroci přirovnávají vztah Boha k lidu k manželství. V žalmech se píše, že Bůh miluje spravedlivé a láska k Bohu se projevuje věrným zachováváním zákona.

Láska k Bohu v Novém zákoně se člověku dává zdarma a Bůh miluje i celníky a hříšníky. Největším přikázáním Páně je přikázání lásky (Mk 12,30). Ježíš sám dává svou poslušností příklad absolutní lásky. Svatý Pavel: „Bůh je Bohem lásky.“ (2Kor 13,11), láska je nejvyšším duchovním darem (1Kor 13,1-3), láska k bližnímu je naplněním zákona (Gal 5,14).

Svatý Jan je právem nazýván apoštolem lásky. Hlavní myšlenka jeho teologie je vyjádřena větou: „Bůh je láska.“ (Jan 4,7-21) Jeho teologie lásky se rozvíjí ve třech stupních:

- I. Bůh je láska sama v sobě, v Trojici,
- II. Bůh v Kristu miluje lidi,
- III. Boží láska se realizuje v učenících, v jejich vzájemné lásce.

Člověk je nejen předmětem, ale i subjektem Boží lásky. Tuto lásku přijímá nejprve jako dar. I u Jana se láska k Bohu dokazuje věrným plněním zákona, **navíc láska k Bohu se rozezná podle lásky k bližnímu. Láska k bližnímu je hmatatelným důkazem lásky k Bohu.**

Svatý otec Benedikt XVI. se v druhé části své encykliky zamýšlí nad uplatňováním lásky církvi, kterou nazývá **komunitou lásky**. Doporučuji k přečtení článek 19–25, na str. 29–34. A na závěr ocituji z této encykliky z článku 25, odstavce b. Církev je Boží rodinou ve světě. V této rodině nesmí být nikdo, kdo by trpěl kvůli nedostatku toho, co je pro život nezbytné. Zároveň však *caritas* – *agapé* překračuje hranice církve. Podobenství o milosrdném Samaritánovi zůstává měřítkem, které ukládá univerzalitu lásky, již je třeba uplatňovat vůči potřebnému člověku, s nímž jsme se setkali „*náhodou*“ (srov. Lk 10,31), ať už je to kdokoliv. Ačkoliv zůstává v platnosti zmíněná univerzalita lásky, **existuje také specificky církevní požadavek, totiž to, aby v církvi samotné jako v rodině žádný její příslušník netrpěl z důvodů nouze**. Právě v tomto smyslu platí slova z listu Galaťanům: „Dokud tedy máme ještě čas, prokazujeme dobro všem, ale zvláště těm, kdo vírou patří s námi do stejné rodiny.“ (Gal 3,10)

Výstupy ze setkání pracovníků OCH – Hodnoty DCHB

Návrhy na doplnění	Četnost výskytu
Lidskost	6x
Důvěra/důvěryhodnost	5x
Profesionalita	5x
Důstojnost	4x
Empatie	4x
Naděje	4x
Ochota	4x
Pomoc	4x
Respekt	4x
Úcta k lidem	4x
Bezpečí	3x
Kvalita	3x
Porozumění	3x
Solidarita	3x
Trpělivost	3x
Umění naslouchat	3x
Zodpovědnost k sobě a k jiným	3x
Obětavost	2x
Odbornost	2x
Odpovědnost	2x
Otevřenost	2x
Poctivost	2x
Podpora	2x
Soucítí	2x
Spolupráce	2x
Víra	2x
Vstřícnost	2x
Vytrvalost	2x

Závěr z koncepční porady vedení OCH – Hodnoty DCHB

Ukotvení Etického kodexu Charity ČR:

- ❖ zachovat hodnoty stanovené Etickým kodexem CHČR
Pravda, Spravedlnost, Svoboda, Láska – doposud málo známy pracovníkům a nedostatečně uváděny do praxe při každodenní službě
- ❖ diskutovat nad Etickým kodexem CHČR a **na pracovní skupině pastoračních asistentů** porovnat nově navrhované hodnoty
- ❖ u nových hodnot s nejčastějším výskytem určit, zda jde o hodnotu nebo princip naplňování stávajících hodnot Etického kodexu CH ČR, revize – 2016

Veřejný závazek Diecézní charity Brno

Mgr. Diana Tuyet-Lan Kosinová, vedoucí oddělení komunikace s veřejností DCHB

Při prezentaci veřejného závazku je důležité si položit otázku, proč je nutné vůbec nějaký závazek vůči veřejnosti formulovat.

Veřejný závazek je nástroj sdělování. Na rozdíl od poslání je určen veřejnosti – vně organizace. **Poslání je nástrojem sdílení,** je určeno dovnitř organizace, má být srozumitelné pracovníkům a napomáhat jim ztotožnit se s organizací. Obě jsou důležité pro život organizace, aby pracovníci byli schopni nejen sdělovat, ale také sdílet její podstatu.

Pro dokreslení, jak je důležité jasně sdělovat a jaká může být síla nedorozumění, uvádím krátkou anekdotu:

*Potká Roubíček Kohna a říká mu: „Kohne, pučej mi stovku.“
„Nepůjčím, nemám u sebe peníze,“ odsekne Kohn.
„A co doma?“
„Dekuji za optání, všichni zdraví,“ odpoví Kohn.*

Veřejný závazek byl navržen na koncepční poradě za účasti vedení OCH dne 29. 2. 2010 dvěma způsoby:

- **Delší varianta:** „Křesťanská organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.“
- **Kratší varianta:** „Křesťanská organizace pomáhající potřebným.“

Výstupy ze setkání pracovníků OCH – Veřejný závazek DCHB (VZ)

- do VZ zapracovat slovo profesionální, klást na to větší důraz **(7x)**
- kratší verze je lidem z venku a klientům více srozumitelná než verze delší **(4x)**
- delší varianta VZ působí víc dokonale **(2x)**
- ujasnit si proč a pro koho VZ je? Pokud je to definování vůči církvi, pak to není veřejný závazek **(2x)**
- více VZkonkretizovat
- VZ je jasný pracovníkům, ne klientům – lepší formulace, ve které by bylo více zřejmé, že Charita nedělá služby zadarmo
- do VZ zahrnout dobrovolníky, spojení „učíme pomáhat“
- spojení „křesťanská organizace“ pro lidi z venku působí dojmem, že je to jen pro věřící – doplnit spojení pomáhající všem
- podpora samostatnosti, ale k čemu?
- je možné vůbec VZ na úrovni DCHB definovat?
- slovo „křesťanská“ více rozšířit
- spojení „organizace fungující na křesťanské morálce“ dát nakonec
- do VZ dodat rodina v jakém slova smyslu
- nahradit slova „pomoci/pomáhající“
- slovo „samostatnost“ vyzdvihnout
- dodat, že respektujeme lidskou důstojnost

Návrhy nových formulací VZ – delší verze

(tučně označená slova byla ze strany zaměstnanců DCHB doporučena na doplnění)

- Křesťanská organizace pomáhající **všem** lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí. **(7x)**
- **Katolická** organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- **Křesťanská profesionální** organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- **Organizace římskokatolické** církve pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- **Organizace křesťanských hodnot a odkazů** pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- **Organizace stojící na křesťanských hodnotách** pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- Křesťanská organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si **sami pomoci nemohou**.

- Křesťanská organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si **sami pomoci nemohou, za účelem zachování lidské důstojnosti.**
- **Křesťanská katolická** organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- **Církevní** organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- **Sociální** organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- Křesťanská **profesionální** organizace pomáhající **všem** lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- **Chápající** organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.
- **Křesťanská** organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, **kteří se ocitnou v těžkých životních situacích,** a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.

Návrhy nových formulací VZ – kratší verze

(tučně označená slova byla ze strany pracovníků DCHB doporučena na doplnění)

- **Křesťanská profesionální** organizace pomáhající potřebným. **(2x)**
- **Katolická** organizace pomáhající potřebným.
- **Křesťanská profesionální** organizace pomáhající potřebným **v nouzi.**
- **Profesionální křesťanská organizace pomáhající druhým.**
- **Křesťanská** organizace pomáhající potřebným **za účelem zachování lidské důstojnosti.**
- **Křesťanská** organizace pomáhající **lidem zachovat hodnotný život.**
- **Křesťanská** organizace pomáhající **všem potřebným lidem v sociální a zdravotní oblasti.**
- **Křesťanská** organizace pomáhající potřebným **a podporující samostatnost.**

Závěr z koncepční porady vedení OCH – Veřejný závazek DCHB

- „**všem lidem**“ není vhodné uvádět, protože nejsme schopni pomoc všem garantovat
- „**profesionální**“ nevystihuje celou šíři a rozsah aktivit Charity, přesto je profesionalita samozřejmým atributem činnosti naší organizace, představuje **nástroj k dosažení** veřejného závazku, obsaženo ve vizi
- „**křesťanská**“ neznamená, že v DCHB musí pracovat pouze křesťané, dokonce jen katolíci nebo věřící obecně
- doporučení používat **jen jednu variantu VZ**
- **zachovat původní delší znění:**

Křesťanská organizace pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou, a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.

Vize Diecézní charity Brno

Ing. Mgr. Oldřich Haičman, ředitel DCHB

Diecézní charita Brno (DCHB) aktivně usiluje stát se **otevřenou, stabilní, dynamickou, spolehlivou, důvěryhodnou a respektovanou organizací. Navazuje na svou dlouholetou historii a tradici ve společnosti a spěje k tomu být moderní učící se organizací.**

V souladu se záměrem zřizovatele **naplňuje sociální učení katolické církve**. Stojí na křesťanských hodnotách, její činnost je začleňována do místního společenství církve – farnosti, i do praktického života každého křesťana. Na principu respektu a neopakovatelné hodnoty každé lidské bytosti zapojuje do praktikující milosrdné lásky bližnímu v nouzi všechny lidi dobré vůle ochotné rozvíjet charitativní činnost. Dává jim příležitost podílet se na Božím záměru a evangelijním učení lásky k bližnímu.

Zaměřením na **službu lidem v nouzi klade důraz na naplňování jejich individuálních potřeb, práv i osobních odpovědností a respektuje celistvý rozvoj lidské bytosti**. Všechny služby jsou směřovány ke zvyšování kvality života lidí sociálně a zdravotně znevýhodněných nebo ohrožených vyloučením ze společnosti. Podporují jejich začleňování a soběstačnost a obhajují jejich práva a zájmy na principu advokacie. **Naše služby pomáhají odstraňovat chudobu, začleňovat do společnosti i místní komunity a upřednostňují setrvání v přirozeném sociálním prostředí**. Rozvoj aktivit se opírá o činnost oblastních Charit a pravidelné analýzy potřebnosti cílových skupin. DCHB se podílí na tvorbě a následné realizaci komunitních plánů na všech úrovních státní správy i samosprávy, především se aktivně zapojuje do plánování rozvoje sociálních služeb.

Směrem **k veřejnosti** je organizací **otevřenou, šířící charitativní smýšlení a uplatňující sociální solidaritu**. Působí na širokou veřejnost, politické autority, odpovědné osoby na institucích a úřadech, s apelem na zachování sociálního smíru a prosazování sociální spravedlnosti. Podporuje účinnou a korektní spolupráci se všemi partnery, podílejícími se na charitativní pomoci. Zdůrazňuje naléhavost sociálních témat ve všech odvětvích lidské činnosti za účelem rozvoje občanské společnosti a důsledně uplatňuje princip solidarity a subsidiarity.

Péče o zaměstnance a dobrovolníky patří mezi priority organizace. V této oblasti zavádí nové metody a nástroje podpory a rozvoje lidských zdrojů. Vede ke kultuře odpovědnosti, organizačnímu chování, sounáležitosti s hodnotami organizace a k loajálnímu projevu pracovníků. Usiluje o zavádění systému celoživotního vzdělávání, posiluje sociální a emocionální kompetence, využívá synergického efektu, týmové spolupráce a dalších dostupných motivačních faktorů. Podporuje genderovou vyváženost, rozšiřuje formy péče o pracovníky, je si vědoma potřeby souladu profesního i osobního života, využívá vnitřní mobilitu pracovních sil a všechny formy pracovních právních vztahů. Rozvíjí funkční a kompetenční model organizační struktury a její vývoj. Legitimitu těchto modelů zhodnocuje a reflektuje z pohledu kvality procesů, hospodárnosti, efektivnosti a funkčnosti.

Při komunikaci směrem k poskytovatelům veřejných zdrojů, dárčům a dalším podporovatelům je organizací transparentní, fungující na principech pravdivosti a průkaznosti. **Respektuje účelovost prostředků** získaných na realizaci jednotlivých činností a oprávněnost administrativně správních nákladů.

Vize je **živoucím dokumentem**, promítá se do veškerých aktivit i základních dokumentů DCHB. Je realizována strategickým plánem organizace a implementována až na úroveň jednotlivých služeb a zařízení. Podléhá pravidelným revizím vedoucích pracovníků DCHB a schválení zřizovatele.

Plánovaný termín příští revize je březen 2016.

Dokumentární spot Caritas Internationalis Charitní rodina (překlad titulků)

Ing. Mgr. Marie Sandlerová, zástupkyně ředitele DCHB pro ekonomiku

Spot: <http://www.youtube.com/watch?v=GrtTI25JxaU&feature=related>

„Každé tři vteřiny umírá na světě dítě z důvodu extrémní chudoby.

Charita bojuje ve jménu těchto dětí.

Ve 162 členských organizacích.

Ve 200 státech a zemích.

Když přírodní katastrofy udeří,

Charita je při tom.

Tsunami,

Zemětřesení v Pákistánu,

Darfur...

Charita je při tom!

Abychom pozvedli ty nejpotřebnější z neštěstí,

sdílíme jejich život každý den.

Svědci Charity a šířitelé pokoje.

Když dáme hlas chudým, přinutíme tak svět naslouchat mu, i když se zdá, že nikdo tento hlas nechce slyšet.

Kongo,

Svatá země,

Kolumbie...

Charita stojí na komunitě, ale obsáhne tak celý svět.

Inspirovaná Boží láskou pro chudé.

Deus Caritas Est – Bůh je láska

Charitní rodina..."

Poselství spotu:

- Sdílení poslání a hodnot v celé struktuře Charity – na regionální až po národní a mezinárodní úrovni.
- Závazek vůči chudým.
- Vize být aktuální a aktuálně tam, kde je to potřeba!